

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6207/2560

พนักงานอัยการจังหวัดหนองคายโจทก์ นายเอกวิทย์หรือป่อง อันทะรักษ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 มาตรา 6, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, ป.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 11, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 18, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 62, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 42, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มี พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 มาตรา 6 ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และให้ใช้ความใหม่แทน

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยทั้งสองตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งระวางโทษประหารชีวิตและความผิดของจำเลยทั้งสองดังกล่าวเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง ที่แก้ไขใหม่ ซึ่งระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต กรณีโทษจำคุกในความผิดฐานนี้ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่เป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยทั้งสองในความผิดดังกล่าวไม่ว่าในทางใดตาม ป.อ. มาตรา 3 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นอ้างและแก้ไขโดยปรับบทกฎหมายให้ถูกต้อง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 65, 66, 91, 97, 100/1, 102 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 4, 11, 12, 18, 62 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 4, 43 ทวิ, 157/1 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 42, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83, 91 ริมเมท แอมเฟตามีนและถุงผ้าหิ้วสีขาวของกลาง เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามกฎหมายและบวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2376/2556 ของศาลจังหวัดมหาสารคาม เข้ากับโทษของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ แต่ก่อนสืบพยานจำเลยที่ 1 ขอลองคำให้การ

เดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหาพร้อมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ข้อหาเป็นบุคคลเดินทาง เข้ามาในและออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธแต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ข้อหาเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีน และข้อหาซบซี้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซบซี้ ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 57, 65 วรรคสอง, 66 วรรคสาม, 91 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และจำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11, 18 วรรคสอง, 62 วรรคสอง และจำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 42 วรรคหนึ่ง, 64 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิต เมื่อวางโทษประหารชีวิตแล้วจึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 97 ในความผิดฐานนี้ ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 6 เดือน เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 97 เป็นจำคุก 9 เดือน ฐานเป็นคนไทยเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 2,000 บาท ฐานเป็นคนไทยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 2,000 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพฐานเป็นคนไทยเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ฐานเป็นคนไทยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานเป็นคนไทยเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต คงปรับ 1,000 บาท ฐานเป็นคนไทยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต คงปรับ 1,000 บาท และฐานเสพเมทแอมเฟตามีนจำคุก 3 เดือน สำหรับฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ทางนำสืบของจำเลยที่ 1 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกตลอดชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 2,000 บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ส่วนจำเลยที่ 2 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน ฐานซบซี้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซบซี้ปรับ 500 บาท จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีน และฐานซบซี้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซบซี้ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละ

กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานเป็นผู้ขี้ขี้เสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 4 เดือน ฐานขี้ขี้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตขี้ขี้ คงปรับ 250 บาท สำหรับฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายทางนำสืบของจำเลยที่ 2 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกตลอดชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้ลงโทษจำเลยที่ 2 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 250 บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริมเมทแอมเฟตามีนและถุงผ้าหิ้วสีขาวของกลาง เมื่อลงโทษจำเลยที่ 2 จำคุกตลอดชีวิตแล้ว จึงไม่อาจบอกโทษได้ ให้ยกคำขอส่วนนี้

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2557 จำเลยที่ 1 เดินทางไปสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทางชายแดนตำบลสีกาย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ต่อมาวันที่ 3 พฤษภาคม 2557 เวลา 3.20 นาฬิกา จำเลยที่ 2 ขี้ขี้จรัญยานยนต์ หมายเลขทะเบียน ขจม มหาสารคาม 520 ไปรอจำเลยที่ 1 ที่ท่าเรือบ้านสีกายใต้ ตำบลสีกาย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เมื่อไปถึงท่าเรือดังกล่าวจำเลยที่ 2 จอดรถจรัญยานยนต์ไว้แล้วไปยืนอยู่ในแปลงข้าวโพด ขณะเดียวกันจำเลยที่ 1 นำเมทแอมเฟตามีน 5,124 เม็ด น้ำหนักสุทธิ 486.620 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 70.184 กรัม ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ ซึ่งแบ่งบรรจุในถุงพลาสติกสีฟ้าซุกซ่อนในกระเป๋าสีขาวนึ่งเรือจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาขึ้นฝั่งที่ท่าเรือบ้านสีกายใต้ เมื่อถึงท่าเรือบ้านสีกายใต้จำเลยที่ 1 นำกระเป๋าสีขาวไปแขวนไว้ที่คันบังคับข้างซ้ายของรถจรัญยานยนต์ที่จำเลยที่ 2 นำมาจอดรอไว้ ร้อยตำรวจโทคมคน ว่าที่ร้อยตำรวจโทวิวัฒน์ และว่าที่ร้อยตำรวจโทอัมพรกับพวก ซึ่งแอบซุ่มอยู่ในบริเวณดังกล่าวจึงเข้าจับกุมจำเลยทั้งสอง คดีสำหรับจำเลยที่ 1 ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ส่วนคดีสำหรับจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ขี้ขี้เสพเมทแอมเฟตามีน และฐานขี้ขี้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตขี้ขี้ ยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2

กระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือไม่ โดยจำเลยที่ 2 ฎีกาว่า โจทก์ไม่ได้นำสายลับมาเบิกความว่าจำเลยที่ 2 มีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 หรือไม่ อย่างไร และพยานโจทก์ที่นำสืบฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 มีส่วนร่วมหรือเจตนาร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 นั้น เห็นว่า แม้โจทก์ไม่ได้นำสายลับมาเบิกความว่าจำเลยที่ 2 มีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ก็ตาม แต่การที่จำเลยที่ 2 ขี้ขี้จรัญยานยนต์ไปรอจำเลยที่ 1 บริเวณท่าเรือบ้านสีกายใต้ในยามวิกาลโดยลำพัง ซึ่งได้ความจาก คำเบิกความของพันตำรวจโทเทียมชัย พนักงานสอบสวนว่า บริเวณท่าเรือบ้านสีกายใต้ไม่ใช่ด่านเข้าเมืองที่ต้องตามกฎหมายและเบิกความตอบทนายจำเลยทั้งสองถามค้านว่า บริเวณที่เกิดเหตุเป็นป่าละเมาะริมแม่น้ำโขงยากแก่การเข้ามา ทั้งเมื่อไปถึงท่าเรือบ้านสีกายใต้แล้ว จำเลยที่ 2 ได้จอดรถจรัญยานยนต์ทิ้งไว้ จากนั้นจำเลยที่ 2 เข้าไปยืนอยู่ในแปลงข้าวโพดแทนที่จะรออยู่ที่รถจรัญยานยนต์ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 2 ไปหลบซ่อนเพื่อไม่ให้มีผู้ใดพบเห็น พฤติการณ์ของจำเลยที่ 2 ดังกล่าวย่อมเป็นการผิดปกตวิสัยที่บุคคลทั่วไปพึงกระทำอันส่อเป็นพินิจ เชื่อว่าจำเลยที่ 2 รู้ว่าจำเลยที่ 1 เดินทางไป

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อนำเมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาในราชอาณาจักร

การที่จำเลยที่ 2 ขับริถจักรยานยนต์มารับจำเลยที่ 1 จึงบ่งชี้ให้เห็นว่า จำเลยที่ 2 มีเจตนาร่วมสมคบในการกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 มาตั้งแต่ต้น โดยมีลักษณะเป็นการแบ่งหน้าที่กันทำเพื่อให้การกระทำความผิดสำเร็จลุล่วงไป จำเลยที่ 2 จึงเป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 มาตรา 6 ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และให้ใช้ความใหม่แทนคดีนี้ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง เดิม ซึ่งมีระวางโทษประหารชีวิต และความผิดของจำเลยทั้งสองดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง ที่แก้ไขใหม่ ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต กรณีโทษจำคุกในความผิดฐานนี้ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่เป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยทั้งสองในความผิดดังกล่าวไม่ว่าในทางใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นอ้างและแก้ไขโดยปรับบทกฎหมายให้ถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 แต่เมทแอมเฟตามีนที่จำเลยทั้งสองร่วมกันนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายนั้นมีเป็นจำนวนมาก ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยทั้งสองมานั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสาม การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากัน ให้ลงโทษจำเลยทั้งสอง ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ส่วนโทษให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · นิพนธ์ ใจสำราญ · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6207/2560>